

egyszer nem jól osztottak el valamit, és ennyi,
ott a hátsó udvarban
brutális lövöldözésbe kezdtek,
a patkányokat a pincébe, a madarakat az égbe kergették.

Időről időre elmegyek oda,
teszek egy kitérőt, mikor hazajövök látogatóba,
fölnézek a tűzlétra mentén az égbe, ahol,
ha belegondolsz, semmi sincs az eget leszámítva
és, tudod, néha beugrik, hogy mi van, hogyha
néha csak azért halnak meg az emberek,
mert megáll a szívük, úgy szeretik
ezt a furcsa, örült, abszurd világot.

VONNÁK DIÁNA fordításai

